

Пише: Ђорђе Вукадиновић
среда, 17 фебруар 2016 20:12

Жао ми је што не могу Вулетићу баш у потпуности [да вратим комплимент](#) . Наиме, са њим је некада заиста БИЛО лепо расправљати. И можда ће једног дана поново бити – када не буде морао или хтео да заступа бесмислене тезе попут ове о „државотворном карактеру“ Вучићеве одлуке о ванредним изборима. Дотична, пак, тврдња толико је несувисла и апсурдна да ми је помало непријатно да о томе с њим расправљам. А вероватно је непријатно и Вулетићу, па ваљда зато непрестано мења тему и замењује тезе.

Тако се, поред осталог, поново враћа на моје „русофилство“, које, како вели, „није никаква тајна“. (Није тајна ни његово „прорежимство“, али добро, оставимо то сад.) Елем, воли и он Русију, каже. И лукаво додаје како воли и Кубу, Бразил, Јапан... “Али то нема везе са озбиљним спољнополитичким изборима“, каже он. А са чим има везе? И није овде реч о томе кога и шта Вулетић воли. Питање је само има ли Србија данас неку реалну спољнополитичку алтернативу, или је осуђена на безалтернативни пут ка ЕУ, са свим условљавањима и уценама од стране великих и малих чланица које је на том путу чекају.

Усрдно се надам да ће се са позиције новоизабраног члана Управног одбора РТС-а Вулетић заложити да на „јавном сервису“ буде више озбиљне дебате, а не само хорског евроунијског певања

Усрдно се надам да ће се са позиције новоизабраног члана Управног одбора РТС-а Вулетић заложити да на „јавном сервису“ буде више озбиљне дебате, а не само хорског евроунијског певања и радо ћу – ако будем позван – са Вулетићем учествовати у расправи о стратешким геополитичким оријентацијама, која се константно избегава са образложењем да је „Србија већ изабрала“. Такође, било би занимљиво чути да ли Вулетић и данас, као пре неколико година, сматра да је „бити против ЕУ срамота“? Али,

Пише: Ђорђе Вукадиновић
среда, 17 фебруар 2016 20:12

као што рекох, то је друга тема, које се Вулетић ухватио јер на оној основној – мотивација за расписивање ванредних избора – његова конструкција безнадежно шкрипи.

Уочите разлику. И сам Вулетић признаје да сам његов главни аргумент коректно интерпретирао. Насупрот томе, он мој није ниједан. (Сем што шатро „професорски“ покушава да оцењује где сам и у чему сам у свом одговору „напредовао“, а у чему не.) Ко није читао мој текст, на основу онога што стоји у Вулетићевом одговору не би уопште могао да схвати шта ја тврдим. Док сам ја његову тезу изложио кључним цитатом и још поврх тога више него коректно парафразирао. (Да не кажем да сам представио боље него што је то изложено код самог Вулетића.) Али можда тражим превише. Већ и само коректно навођење мојих речи било би фатално за његову тезу. Не зато што су моје речи посебно генијалне, већ зато што је његова теза о државотворним разлозима за расписивање још једних ванредних избора готово апсолутно и трагикомично бесмислена.

Већ и само коректно навођење мојих речи било би фатално за његову тезу. Не зато што су моје речи посебно генијалне, већ зато што је његова теза апсолутно и трагикомично бесмислена

Зато мора да шмира, изврће ми речи, мења тезе и покушава да ми држи час из логике и методологије. (Узгред, рацио, логика и методско образовање се демонстрирају и упражњавају, а не доказују тако што се изговарају и што ће на њих да се испразно позива.) Вулетић тврди како сам „прихватио његову основну тезу“ (наравно да нисам). Тврди како ја тврдим да ће Вучић на овим изборима забележити исти или бољи резултат, Нисам то тврдио, већ само рекао да ће, чак и ако се то догоди, СНС вероватно ипак имати мање посланика, с обзиром да ће вероватно бити мањи растур, односно мањи број пропалих гласова. И то није нимало противречно са тврдњом да су избори

Пише: Ђорђе Вукадиновић
среда, 17 фебруар 2016 20:12

расписани из политикантских и страначких разлога (као што Вулетић жели и нада се да ме хвата у некој нелогичности), већ само значи да је Вучић свестан да би кроз годину-две дана његов, и сада вештачки одржавани рејтинг неминовно био нижи него данас. Али то је познат и стари полемичарски манир који Вулетић примењује: „Што га заспем са више бесмислених оптужби, биће му теже да на ограниченом новинском простору на њих стигне да одговори, па ће изгледати као да сам у праву и да одговора и нема.“

Вулетић мисли да славодобитно поентира кад каже да „тврдња да избори доприносе расту ауторитаризма, јесте апсурдна“. Е, па није. Зависи који и какви избори. Има некаквих „избора“ и у Северној Кореји. Било их је и у Енвер Хоџиној Албанији. Да не помињемо нацистичку Немачку, где је тамошњи канцелар чак два пута у току једне године расписивао ванредне изборе да би, у атмосфери погрома и хапшења опозиционих посланика, стигао до – најпре – 44, а затим 92 одсто добијених гласова. А и касније је, иако су од новембра 1933. у рајхстагу седели само припадници његове националсоцијалистичке странке, повремено волео да „тестира вољу народа“ на ванредним изборима (поправљајући резултат на 98,8 и 99,1 одсто). Елем, надам се да је сада и Вулетићу јасно да моја тврдња да избори, када се одигравају у нерегуларним условима, итекако могу доприносити расту ауторитаризма баш и није тако апсурдна?

Избори и ауторитарност – други одговор Вулећићу, надам се и последњи

Пише: Ђорђе Вукадиновић
среда, 17 фебруар 2016 20:12

Избори и ауторитарност – други одговор Вулетићу, надам се и последњи

Пише: Ђорђе Вукадиновић
среда, 17 фебруар 2016 20:12

